

ακούγομαι

ακούγομαι κ. **ακούομαι**, ρ. [<αρχ. ἀκούω], ακούγομαι. **1.** έχω φήμη, φημίζομαι, βρίσκομαι στην επικαιρότητα: «μετά την κυκλοφορία του τελευταίου του βιβλίου, ακούγεται πολύ». **2.** λαμβάνεται υπόψη ο λόγος μου, εισακούεται, εισακούομαι: «απ' τη στιγμή που ό,τι έλεγα δεν ακουγόταν, έπαψα κι εγώ να λέω στο εξής τη γνώμη μου». **3.** (στη γλώσσα της αργκό) έχω πολλά χρήματα: «όταν ακούγεται κανείς, όλες οι πόρτες είναι ανοιχτές». Από το ότι, όταν κάποιος έχει πολλά χρήματα, όπου και να πάει, αυτά γίνονται η αιτία να μην περνάει απαρατήρητος, αλλά να ακούγεται, να κουβεντιάζεται. Ίσως όμως και από την εικόνα του ατόμου που, όταν περπατάει, ακούγονται οι λίρες που έχει μέσα στην τσέπη του, καθώς χτυπούν η μια με την άλλη, γιατί παλιότερα οι περισσότερες συναλλαγές γίνονταν με λίρες, αλλά και η προίκα που έδινε κανείς στην κόρη του δινόταν με σε λίρες. Πρβλ. *αγάπη δεν υπάρχει πια τη φάγανε οι λίρες και σ' όποιον παντρεύεται του λένε πόσες πήρες* (Λαϊκό τραγούδι). **4.** απρόσ. **ακούγεται** και **ακούστηκε**, κυκλοφορεί φήμη, διαδίδεται, λέγεται, κυκλοφόρησε η φήμη, διαδόθηκε: «τον τελευταίο καιρό ακούγεται πως πάμε για εκλογές || ακούστηκε πως θα γίνει υποτίμηση της δραχμής». (Ακολουθούν 32 φρ.)·

- ακούγεται απ' το πηγάδι (κάποιος), βλ. λ. [πηγάδι](#)·

- ακούγεται άσχημα (κάποιος), βλ. λ. [άσχημος](#)·

- ακούγεται άσχημα (κάτι), βλ. λ. [άσχημος](#)·

- ακούγεται καλά (κάποιος), βλ. λ. [καλός](#)·

- ακούγεται καμπάνα (κάποιος ή κάτι), βλ. λ. [καμπάνα](#)·

- ακούγεται όμορφα ή όμορφα ακούγεται, βλ. λ. [όμορφος](#)·

- ακούγεται καλά, βλ. λ. [καλός](#)·

- ακούγονται λόγια (για κάποιον), βλ. λ. [λόγος](#)·

- ακούστηκαν απίστευτα πράγματα, βλ. λ. [πρά\(γ\)μα](#)·

- ακούστηκαν τρομερά πράγματα, βλ. [πρά\(γ\)μα](#)·

- ακούστηκαν φοβερά πράγματα, βλ. λ. [πρά\(γ\)μα](#)·

- ας ακουστεί! βλ. φρ. [ν' ακουστεί\(;\)·](#)

- δεν ακούγεται, **α.** λέγεται για άτομο που δεν εμφανίζεται, δεν κυκλοφορεί στα γνωστά στέκια, δεν έχουμε νέα του και γενικά δε δίνει σημεία ζωής: «πού βρίσκεται ο τάδε και δεν ακούγεται τον τελευταίο καιρό;». **β.** (ειδικά για συγγραφείς και καλλιτέχνες) έχει καιρό να παρουσιάσει κάποιο έργο του: «μετά το τελευταίο του βιβλίο, που κυκλοφόρησε πριν από πολύ καιρό, δεν ακούγεται || έκανε μια έκθεση ζωγραφικής πριν από πολλά χρόνια κι από τότε δεν ακούγεται»·

- δεν ακούγομαι καλά, βλ. λ. [καλός](#)·

- δεν ακούγεται αναπνοή, βλ. λ. [αναπνοή](#)·

- δεν ακούγεται ανάσα, βλ. λ. [ανάσα](#)·

- δεν ακούγεται άχνα, βλ. λ. [άχνα](#)·

- δεν ακούγεται κιχ, βλ. λ. [κιχ](#)·

- δεν ακούγεται μιλιά, βλ. λ. μιλιά·
- δεν ακούγεται τσικ, βλ. λ. τσικ·
- δεν ακούγεται τσιμουδιά, βλ. λ. [τσιμουδιά](#)·
- η φωνή του ακούγεται απ' το πηγάδι, βλ. λ. [πηγάδι](#)·
- καλό ακούγεται, βλ. λ. [καλός](#)·
- μόλις που ακούγεται, βλ. λ. μόλις·
- ν' ακουστεί (ενν. το μυστικό), προτροπή σε κάποιον να το πει, να το κοινολογήσει: «μη μας έχεις άλλο σ' αγωνία, ρε φίλε, άντε ν' ακουστεί». Συνών. να βροντήξει·
- ν' ακουστεί (ενν. η κλανιά, η πορδή, ο πόρδος), προτροπή σε κάποιον που βλέπουμε να σφίγγεται ή να υποφέρει προσπαθώντας να συγκρατήσει την πορδή του, να κλάσει για να ανακουφιστεί. Συνών. να βροντήξει·
- ν' ακουστεί; (ενν. η καρπαζιά, η σφαλιάρα, ο φούσκος), ερώτηση στην ομήγυρη αν συμφωνεί για ομαδική χειροδικία εναντίον κάποιου που λέει ανοησίες, ασύστατα πράγματα, ή που τερατολογεί. Συνήθως, κάποια στιγμή, ένα άτομο από την παρέα, που υποτίθεται ότι δεν μπορεί να ανεχτεί άλλο αυτά που λέει ο ομιλητής, αναφωνεί: ν' ακουστεί; Κατά κανόνα η ομήγυρη επιδοκιμάζοντάς τον με αλλεπάλληλα ν' ακουστεί! ν' ακουστεί! ρίχνει βροχή τις καρπαζιές στον ομιλητή, ο οποίος, όπως είναι φυσικό, αφήνει τις ανοησίες που λέει και προσπαθεί να καλυφθεί, να γλιτώσει. Συνών. να βροντήξει; / να πέσει; / να του 'ρθει(;)·
- ό,τι γίνεται ακούγεται, απάντηση αδιαφορίας σε άτομο που μας ρωτάει από ενδιαφέρον για την πορεία των πραγμάτων στη ζωή μας με το τι γίνεται·
- πολλά ακούγονται, βλ. φρ. πολλά λέγονται κι ακούγονται, βλ. λ. λέγομαι·
- πού ακούστηκε αυτό! βλ. λ. αυτός·
- πού ακούστηκε τέτοιο πράγμα! βλ. λ. [πρά\(γ\)μα](#)·
- σαν καλά (να) μ' ακούγεται! βλ. λ. [καλός](#)·
- τα δικά μας είναι καρύδια κι ακούγονται, τα δικά τους είναι σύκα και δεν ακούγονται, βλ. λ. [καρύδι](#)·